

Scris de Doru Atomei

Martii, 10 Iunie 2014 13:51 - Ultima actualizare Martii, 10 Iunie 2014 14:01

Iata ca am intrat si in mult asteptata vara (nu de mine, dar am o gramada de cunoscuti ce asteptau asta) si am facut-o intr-un alt mod. Adica, in natura. Nu stiu cum s-au asezat sau aliniat toate, cred ca mai degraba s-au intins si apoi scuturat mai toate din jurul meu, astfel ca, in ultimul weekend din primavara a fost extrem de frig. Cu 3 zile inainte ne batea soarele in cap si sufeream de zapuseala, vineri seara am stat in ploaie si am cam inghetat. Daca asa a vrut Natura, asta a fost. Iar sambata, pe Rarau, frig, vant, ceata... pffff. Imi inchipuisem initial KruNatura ca ceva pasnic, calduros, luminos... se pare ca si atunci cand las toata garda jos, Dark-ul din mine activeaza sau transmite involuntar Universului, sau ce-o mai fi, semnale si astfel ca totul devine intunecat. Asta e, bine ca am supravietuit, iar natura ne-a aratat ca ne apropie, atunci cand credem ca suntem cei mai tari si unici pe acest Pamant, heh!

Mi-a placut mult tare ca am reusit sa ma "joc" putin cu scena la KruNatura (

https://www.youtube.com/watch?v=K_Mlsjor-Ks

), adica sa o ormez cu chestii. Imi amintesc ca in 2008, cand m-am apucat sa organizez evenimente sub numele de DonisArt (dupa un brainstorming prelungit cu arome si licori bahice), insistam ca pe scena teatrului Reduta sa am tot felul de aranjamente, de la cioate si lumanari, pana la leagane si flori. Si imi vine in minte abundenta de flori de la ATARAXIA, dar si copaci si crengile de la AGALLOCH. Da, vremuri trecute, frumoase pentru cei ce au fost acolo, traite si respirate printr-un parfum discret, dar placut.

Multi imi tot transmit mesaje subliminale sau chiar mai directe sa continui cu DonisArt. Ei bine, cred ca am ajuns la o maturitate si la o saturare. Am satisfactii dupa cele cateva zeci de evenimente organizate in toti acesti ani, dar si o mare dezamagire: ca nu se continua in aceasta directie. Adica sa invite si altii trupe de nisa constant, sa le arate artistilor ca si Romania e o tara civilizata si tare faina, ca se poate risca si explora pe la noi si cu trupe ce nu au mai fost, dar care au ceva de spus. Ma apuca aceeasi angoasa ca acum 7 ani, cand toata lumea nu primea si altceva. Eu credeam, in arroganta mea totala, ca atunci nu avea cine sa ofere altceva, desi publicul ar putea fi ultra receptiv la alternative. Eram in 2007 si aveam tot concerte cu Lake Of Tears, Moonspell, Anathema si tot asa (btw, ANATHEMA au scos deja un nou album, sigur ii vom vedea si pe la noi iar: <http://www.kscopemusic.com/artists/anathema/>). Era bine ca se intampla ceva in aceasta directie, dar pe nisa underground nu gaseam nimic ce putea sa puna in valoarea anumite muzici faine, care sa primeasca mai mult decat statutul de opening-band, cu cca 20 min cantare si la care toata lumea prezenta oricum nu se uita, ca ea venise pentru

Scris de Doru Atomei

Martii, 10 Iunie 2014 13:51 - Ultima actualizare Martii, 10 Iunie 2014 14:01

headliner. Plus faptul ca totul parea a fi simplu, pragmatic, fara inima: nu tu o aranjare de scena cu vreun decor customizat, nu tu intalnire sau stat la sprit in tihna cu artistii, nu tu fotografii fara body-guarzi insistenti, nu tu eliminarea gardurilor din fata scenei de parca eram animale tinute in grajduri.

Nu-mi dau cu parerea despre evenimente muzicale autohtone (hai sa le spunem cu radacini Rock/Metal) asa, de floaree lelii, pentru ca ma cam afecteaza ideea ca tot doar dupa evenimente mari fugim, ca alea de nisa nu sunt capabile sa stranga 50 de oameni, dar... este ca acum 10 ani, pe cuvant! Nu am fost niciodata fanul intrunirilor mari, nu mi-au placut, nu am rezonat la ele, as fi preferat sa merg la altele mici, intime, dar nu prea am avut ocazia, din pacate. Cand vad o multime de oameni la vreun festival sau concert (asta inseamna mii de oameni), am eterna senzatie ca iar am fost la vot degeaba, ca electorii din sudul tarii, din zonele rurale, aia multi si ascultatori, pentru un pahar de tuica si o vorba buna, merg ca zombie si voteaza de cate ori e nevoie (doar sa le aduci trupele pe care le cunosc, asa, ca sa fac o mica paralela, heh)... Iar eu, ca un cetatean responsabil, realizez ca n-am nici o sansa sa iasa cel pe care l-am votat... Si da, poate ca or mai fi vreo 2-3 ca mine, satui parca de o tara in care totul stagneaza, in care eternul partid post-comunist este majoritar, cel mai mare, cel care decide pentru mine, impotriva vointei mele. Dar da, e democratie si e singura varianta viabila care exista (trist ar fi sa ne intoarcem la sistemul unde as fi obligat sa merg la vreun festival, ca altfel nu fac parte din cei normali si trebuie sa fiu reeducat). Am amintit de vot ca tocmai s-au terminat alegerile si, desi hotarat sa merg, m-a luat lehamitea si am dat iar skip. Mdea, stiu ca-s irresponsabil, ca nu ma intereseaza viitorul meu si al copiilor mei (si ai altora), dar nu m-am regasit in nici un buletin de vot. Facand o paralela, voi da si in acest an skip cam la toate festurile asta de la noi, din diferite motive, unele chiar independente de vointa mea. E naspa cand te consideri intre lumi, cand stii ce ti place dar esti plus sa alegi dintre cam tot ce nu-ti place... Periculos mi se pare sa te familiarizezi cu ceea ce nu-ti place si sa alegi ce e mai putin neplacut din neplacutul total. Si chestia cu placutul si neplacutul e complet subiectiva si admit ca fiecare poate sa aiba dreptate, inclusiv faptul ca cel de langa mine poate sa nu fie de acord cu mine. Problema e ca daca ii spun ca nu sunt de acord cu el, s-ar putea sa il deranjeze. Daca e si majoritar, chiar nu intelege ce treaba am eu, ca nu ma pot incadra in standarde, ca sunt eu altfel. E ca si cu protocolul dintre guvern si patriarhie, o alta aberatie electoralala, in care profesorii de religie trebuie sa fie avizati de popi. Pai cum asa, daca e ortodoxia majoritara, ea decide si pentru restul muritorilor! Asadar, cruci in scoli, pe peretii deasupra tablelor, ca doar am scapat de icoanele cu Ceausescu. Avem nevoie de idoli tot timpul iar daca te afli intr-o tara unde o religie e majoritara, celealte trebuie sa respecte ponderea. Adica un fel de democratie, cu majoritati si respectarile celor mai multi, nu-i asa? Si iar ma intorc la acest sistem pe care nu-l vreau dar am nevoie de el... cam asa ceva. Pe cat suntem de toleranti cu minoritatile (in comparatie cu alte tari barbare), pe atat de limitati si dornici de echitari dovedim ca ne place sa fim.

Am declarat in ultimii 20 de ani ca sunt adeptul minimalismului si cred ca asa voi ramane. Nu ma regasesc in doctrina expansionista, imperialista, unde, daca esti o natie puternica sau un

Scris de Doru Atomei

Mart̄i, 10 Iunie 2014 13:51 - Ultima actualizare Mart̄i, 10 Iunie 2014 14:01

vizonar, trebuie obligatoriu sa-ti impui punctul de vedere si suprematia pe tot mapamondul. Pe cat de liberal cred ca sunt, pe atat de stangist pot deveni atunci cand vad ca bogatii continua sa se imbogateasca iar saracii sa saraceasca. Trebuie sa existe si protectii, de la caz la caz, daca mai vrem autenticitate, daca mai vrem traditii, daca mai vrem valori. Altfel, vom considera valori doar ceea ce ni se spune la TV, in reclamele celor cu bani multi, in muzica sau exprimările artistice ale celor care sunt sustinuti de concerne mari. Si eu ma incapatanez sa cred ca mai exista si in undergroundul asta minimalist infinit de multe valori, un potential continuu, pe care, cu pricepere si ignoranta il ejectam din gandirea noastră. Sau, cel mult, zambim si spunem: uite-i si pe aia, ciudatii aia, neinteleseii aia, frustratii aia... heh, nu e deloc asa. Sau chiar asa o fi? Doar ca, sintetizand, ei, cei multi, ma reprezinta, fara voia mea, vorbesc in numele meu (legea democratica), decid in numele meu... ca doar na, de la individ la colectivitate nu e mare lucru, cand ai uneltele necesare de manipulare. E ca si cu topicul intre credinta si religie. Dar ma opresc aici cu divagarea, sa raman la muzica.

AUTOR: Doru Atomei

Articol integral pe

www.kogaionon.com